

Αίθουσα με Θέα

Περιοδική έκδοση εφημερίδας μαθητών Γυμνασίου & Λυκείου Αταλάντης

Σελίδα 1

τεύχος 2, Μάρτιος 2022—Μάιος 2022

....και «ξανά» πόλεμος!

Editorial

«Η φύση του ανθρώπου δεν αλλάζει», έγραψε κάποτε ο σπουδαίος ιστορικός Θουκυδίδης. Τι κι αν οι άνθρωποι θρήνησαν τους αγαπημένους τους που σκοτώθηκαν στα χαρακώματα, τι κι αν έκλαψαν πάνω από τα συντρίμια του βομβαρδισμένου τους σπιτιού, τι κι αν υποσχέθηκαν στις επόμενες γενιές ότι αυτό δεν θα ξανασυμβεί. Αρκεί ο παραλογισμός των συμπεριφορών να ανάψει και πάλι την σπίθα του πολέμου.

Ο κόσμος γνώρισε δύο φρικτούς Παγκόσμιους πολέμους που διέλυσαν κράτη, σκόρπισαν το φόβο και βύθισαν σε απόγνωση την ανθρωπότητα. Η λήξη μάλιστα του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου είχε να κάνει με την χρήση πυρηνικών βομβών που ισοπέδωσαν δύο πόλεις της Ιαπωνίας, ενώ όσοι απέμειναν διηγούνταν με φρίκη σκηνές ανθρώπινου σπαραγμού.

Κανένας πόλεμος δεν γίνεται για καλό σκοπό. Κάθε πόλεμος γίνεται για καθαρά οικονομικούς σκοπούς όσο κι αν εξωραϊζεται με ιδεολογικά συνθήματα. Πίσω τους κρύβεται πάντα μια μεγάλη και ισχυρή δύναμη, που χρησιμοποιεί υπερσύγχρονα καταστρεπτικά όπλα και επιχειρεί να επιβάλει το δικό της δίκιο, το δίκαιο του ισχυρού. Εκείνο που εντείνει τις ανησυχίες μας σήμερα είναι ότι ο άνθρωπος έχει δυνάμεις τέτοιες που δεν μπορούν να ελεγχθούν. Σε περίπτωση «λάθους» δεν υπάρχει δυνατότητα επανόρθωσης.

Οι μοντέρνες πρακτικές πολέμου είναι λιγότερο συχνά αναμέτρηση ανάμεσα σε επαγγελματικές στρατιωτικές δυνάμεις και συχνότερα σκληρές συρράξεις ανάμεσα σε στρατιωτικές δυνάμεις και απλούς πολίτες. Οι μέρες που οι πόλεμοι γίνονταν από επαγγελματίες στρατιώτες σε περιοχές μακριά από τις πόλεις, έχουν περάσει. Σήμερα γίνονται μέσα από παράθυρα διαμερισμάτων και στους δρόμους χωριών και προαστίων, όπου ο διαχωρισμός ανάμεσα σε μαχητές και απλούς πολίτες είναι αδύνατος.

Στον πόλεμο τα παιδιά μοιράζονται τον ίδιο τρόπο με τους γονείς τους. Χιλιάδες σκοτώνονται ή τραυματίζονται και αμέτρητα παιδιά μεγαλώνουν χωρίς τις δομές που δίνουν νόημα στην κοινωνική και πολιτιστική ζωή. Όλο το κοινωνικό πλέγμα, τα σπίτια, τα σχολεία, το σύστημα υγείας, οι θρησκευτικοί χώροι κατακερματίζονται. Γίνονται στρατιωτικοί στόχοι. Κι όταν η τροφή τελειώνει και το νερό μολύνεται, είναι τα παιδιά που υποφέρουν περισσότερο.

Εξαιτίας της νέας τεχνολογίας φθηνά και ελαφριά όπλα καθιστούν τη στρατολόγηση παιδιών ως ένοπλους στρατιώτες. Ως στρατιώτες θεωρούνται πιο αναλώσιμα και στέλνονται κατά κύματα στις συγκρούσεις και στα ναρκοπέδια.

Ξεκίνησε και πάλι ένας νέος πόλεμος, μια ακόμη τραγωδία και όλοι εμείς είμαστε θεατές σε κάτι που σίγουρα δεν μπορούμε να ελέγξουμε. Πονάμε για τον συνάνθρωπο, αγανακτούμε, οργιζόμαστε, φοβόμαστε, αισθανόμαστε μικροί και ανασφαλείς. Περιμέναμε η επιστημονική πρόοδος να φέρει πρόοδο και αλληλεγγύη μεταξύ των λαών, περιμέναμε ένα πνεύμα ενότητας ανάμεσα στους ανθρώπους.... Δυστυχώς η ιστορία επαναλαμβάνεται και δε θα βρεθεί λύση αν ο άνθρωπος δεν εγκαταλείψει τον ανταγωνισμό και δεν δώσει άλλη διεξοδό στην κερδοσκοπική του μανία.

Τσολέλη Μαρήλια

Το Θέατρο βοηθά στην καλύτερη κατάκτηση της γνώσης.

Η γνώση είναι νοησιαρχική εργασία, δηλαδή μια δυναμική εγρήγορση του νου. Είναι προσπάθεια κατανάλωσης φαιάς ουσίας για να αποστηθίσει ή καταγράψει ο άνθρωπος στη μνήμη του, τόνο παραδεδομένης ύλης από τους ανθρώπους των γραμμάτων, τους επιστήμονες ή τους ερευνητές της εκάστοτε εποχής. Η γνώση αυτή κατακτάται δύσκολα και σβήνει πολύ εύκολα.

Η εκπαιδευτική όμως διδασκαλία καλό θα ήταν να αντιμετωπίζεται ως μια βιωματική δημιουργική διαδικασία μάθησης, που να συνδέει τη σχολική γνώση με τα ενδιαφέροντα των μαθητών και να μπορεί να μεθοδεύεται μέσα από διάφορα σχέδια εργασίας, που κινούνται γύρω από τον πυρήνα της διαθεματικότητας. Ο εκπαιδευόμενος μαθαίνει καλύτερα, αλλά και διατηρεί τα κεκτημένα για πάντα στη μνήμη του όταν βιώνει τη γνώση μέσω της εμπειρίας.

Το Θέατρο ως εκπαιδευτική τακτική μπορεί να κάνει πιο αισθητή την παρουσία του μέσα από οργανωμένες ομαδικές εκφράσεις, οι οποίες αντιπροσωπεύουν κατά τον καλύτερο τρόπο τη φύση και το ρόλο του κάθε μαθητή στην εκπαίδευση, ως μορφοπαιδευτικού αγαθού και ως πρωτότυπης γνωστικής δημιουργίας. Οι μαθητές πρέπει να ευαισθητοποιούνται παράλληλα και σε θέματα τέχνης, να κατακτούν αισθητικά κριτήρια, να γίνονται συνδημιουργοί προϊόντων πολιτισμού, να αποκτούν ευαισθησίες πρόσληψης και κριτικής ενός μαθήμα-

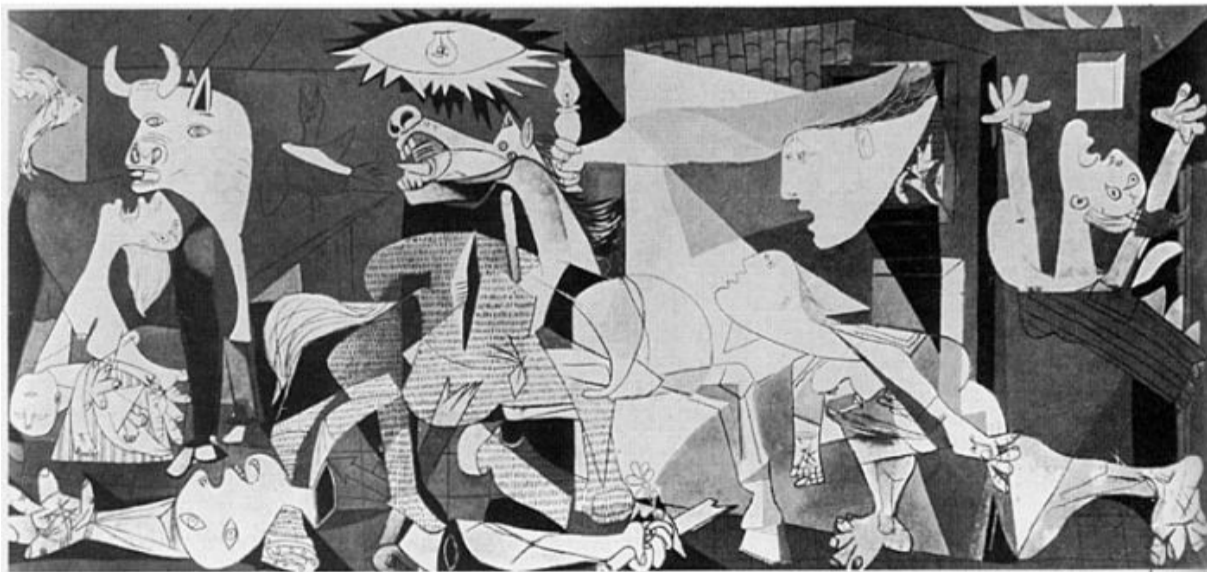
τος, ακόμη και ενός πρακτικού προβλήματος και γενικότερα να κατακτούν την «πάμμουσο παιδαγωγία» που μπορεί να θεωρηθεί στόχος της εκπαίδευσης.

«Πάμμουσος παιδαγωγία» είναι μια σύγχρονη μέθοδος διδασκαλίας που έχει διπλό ρόλο στην εκπαίδευση, παρέχει γνώσεις αλλά ταυτόχρονα και αισθητική και βιωματική αγωγή. Οι μαθητές με τη βοήθεια βιβλίων και σημειώσεων, καθώς και οπτικοακουστικού υλικού που τίθενται στη διάθεσή τους, καλούνται να προβληματιστούν πάνω στις ποικίλες εκφάνσεις των διάφορων εννοιών μάθησης, όπως ένα γραμματειακό είδος λόγου, μια γεωμετρική άσκηση, ένα σωματικό όργανο στη βιολογία, ένας τύπος στη φυσική, ένας γεωγραφικός χώρος στη γεωγραφία και όλα αυτά μέσα από μια καλύτερη διαδικασία πρόσληψης.

Βασική προϋπόθεση όμως, για να μπορέσει ν' αναπτυχθεί μία μορφή επικοινωνίας των νέων με τα συγκεκριμένα μαθήματα, είναι να ακολουθεί μία διαδικασία ανάδειξης των στοιχείων που εύκολα τυπώνονται στη μνήμη των νεαρών παιδιών και κατ' επέκταση ν' ακολουθηθεί μία προσέγγιση που θα κάνει εφικτή την πρόσληψή τους από τους μαθητές περισσότερο ως βίωμα παρά ως ανάγνωσμα.

ΤΣΙΑΚΑ ΔΗΜΗΤΡΑ
ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

«Γκουέρνικα», έργο του Πικάσο που αναπαριστά τον βομβαρδισμό μιας μικρής πόλης στη Χώρα των Βάσκων, της Γκουέρνικα, στα βόρεια της Ισπανίας, στις 26 Απριλίου 1937, από Γερμανούς και Ιταλούς εθελοντές αεροπόρους, που συνεργάζονταν με τους εθνικιστές του στρατηγού Φράνκο κατά τη διάρκεια του Ισπανικού Εμφυλίου.

Το 1944 οι Γερμανοί μπαίνουν στο Παρίσι και συλλαμβάνουν τον Picasso, σε μια βίαια απόπειρα αναζήτησης καλλιτεχνικών λαφύρων. Ένας αξιωματικός δείχνει στον Picasso τη φωτογραφία της Guernica, για να ακολουθήσει ο εξής θρυλικός διάλογος:

– Αυτό είναι δικό σας έργο;

– Όχι, δικό σας!

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ!...
Μια λέξη χίλιες αναπαραστάσεις! Στο- λές, κοστούμια, φαντα- χτερά άρματα, γέλιο, μουσική, χαρά και δια- σκέδαση ζωντανεύουν τους δρόμους. Φέτος όμως αυτές οι φαντα- στικές παρελάσεις ακυ- ρώθηκαν λόγω της βα- σανιστικής πανδημίας. Παρ'όλα αυτά το Γυμνά- σιο και το Λύκειο Ατα- λάντης ακολούθησαν τα

«πρωτόκολλα» του καρναβαλιού για να ζή- σουμε την ατμόσφαιρα των αποκριών. Ο χώρος του προαυλίου ήταν γεμάτος με αστείες στο- λές και χαρούμενα πρό- σωπα. Φυσικά γιορτή χωρίς φαγοπότη δεν γί- νεται! Όλες οι τάξεις είχαν ετοιμάσει φαγητά από το σπίτι ή η καλύτε- ρη λύση από όλες ήταν ΤΑ ΠΑΤΑΤΑΚΙΑ! Η μου- σική στα ηχεία ήταν

τέρμα... και κάθε είδος μουσικής και φυσικά παραδοσιακή μουσική που έκανε καθηγητές και μαθητές να χορεύ- ουν ασταμάτητα.

Σόνια Ναβτζότ Κορ Σίνγκ

25^η Μαρτίου, μια μέρα ελευθερίας για όλους τους Έλληνες. Παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε με τις ιώσεις, είτε ανοιξιάτικες είτε παν- δημικές, όλα τα scho- λεία διοργάνωσαν με ζήλο τις σχολικές τους γιορτές. Το Γυ- μνάσιο Αταλάντης σε συνεργασία με το Γε- νικό Λύκειο Αταλά- ντης παρουσίασαν τα ποιήματα και τους χορούς που είχαν ε- τοιμάσει. Τα παιδιά της Α' Γυμνασίου

τραγούδησαν τραγού- δια της επανάστασης με την βοήθεια της καθηγήτριας μουσι- κής κας Μπότη Σταυρούλας και τις υπέροχες τεχνικές της στο πιάνο. Μαθη- τές και των δύο scho- λείων συνεργάστηκαν με τους καθηγητές τους και παρουσία- σαν τα ποιήματα προς τιμή των νεκρών που θυσιάστηκαν για την πατρίδα μας. Τέ- λος το μήνυμα της ημέρας ήταν και θα είναι ότι η Ελλάδα θα

συνεχίσει να αγωνίζε- ται με σθένος για την ελευθερία της για ΠΑ- ΝΤΑ, όπως μας παρα- κινούν τα λόγια του Αθανάσιου Διάκου "Εγώ Γραικός γεννή- θηκα, Γραικός θε να πεθάνω." και του Ρή- γα Φεραίου "Κάλλιο για την πατρίδα κανέ- νας να καθεί, παρά να κρεμάσει φούντα για ξένον στο σπαθί."

Σόνια Ναβτζότ Κορ Σίνγκ

Ο Σ.Ε.Β τιμήσε φορείς και πολίτες για την οικολογική τους δράση

Το Σάββατο 26 Μαρτίου 2022 στην Σκάλα Αταλάντης διορ- γανώθηκε από τον Σύνδεσμο Ελλή- νων Βατραχανθρώπων (Σ.Ε.Β.) μια εκδήλωση με σκοπό να τιμηθούν φορείς και πολίτες από την περιοχή που συμμετείχαν στην οικολογική δράση του Συνδέσμου η οποία πραγματοποιήθηκε στις 26 Σεπτεμ- βρίου 2021.

Εθελοντές Έλληνες Βατρα- χάνθρωποι που υπηρετούν στα Ο.Υ.Κ. (Ομάδα Υποβρύχιων Καταστροφών) καθάρισαν το λιμάνι της Σκάλας από σκουπίδια. Σε αυτή τη δράση βοήθησαν και τα παιδιά του Ναυτικού Ομίλου Αταλάντης. Για την συνδρομή τους στο έργο του καθαρισμού του λιμανιού ο Σύνδεσμος Ελλήνων Βατραχανθρώπων αποφάσισε να βραβεύσει τα παιδιά. Η εκδήλωση έλαβε χώρα σε γνω- στό μαγαζί της Σκάλας, όπου πραγματοποιήθηκαν ομιλίες από μέλη του Συνδέσμου, παρουσιάστηκαν βίντεο από την εκπαίδευση των βα- τραχανθρώπων και από την δράση τους. Διοργανωτής της εκδήλωσης ήταν ο κύριος Δημήτρης Καρατράντος που έχει υπηρετήσει στα Ο.Υ.Κ. Από τον Σύνδεσμο παρευρέθηκαν ο κύριος Ποζίδης Χρήστος, που κατέχει την θέση του αντιπροέδρου, ο κύριος Λάμπρου Αθανάσι- ος (Γενικός Γραμματέας), ο κύριος Καμενίδης Ισαάκ (ταμίας) και δύο μέλη του συνδέσμου. Την εκδήλωση τίμησε με την παρουσία του ο κύριος Στεφανόπουλος Θεόδωρος, που ήταν ο πρώτος γιατρός των Ο.Υ.Κ.

Από την Τοπική Αυτοδιοίκηση παρευρέθη ο Αντιπεριφεριαρ- χης Στερεάς Ελλάδος κύριος Αθανάσιος Καρακάντζας, ο Δήμαρχος Λοκρών κύριος Αθανάσιος Ζεκεντές μέσω τηλεδιάσκεψης, καθώς και εκπρόσωποι τοπικών φορέων. Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με την απο- νομή των πτυχίων στα παιδιά του Ναυτικού Ομίλου Αταλάντης, με την υπόσχεση ότι η επόμενη εθελοντική δράση του Συνδέσμου στην περι- οχή μας θα είναι ο καθαρισμός του λιμανιού των Λιβανατών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗ, 24 ΜΑΡΤΙΟΥ 2022

Μια πραγματικά υπέροχη γιορτή με μεγάλη συμμετοχή μαθη- τών και εκπαιδευτικών!!! Συγχαρητήρια στις μαθήτριες και μαθητές του Γυμνασίου και Λυκείου Αταλάντης καθώς και στους εκπαιδευτι- κούς για αυτή την υπέροχη εμπειρία, η οποία σηματοδοτεί την αναβί- ωση των αρχών και αξιών του έθνους. Ας ευχηθούμε να έχουμε όλοι υγεία και διάθεση ώστε να κρατήσουμε αλώβητα τα ιδανικά της πα- τρίδας μας και κάθε χρόνο να υψώνεται η γαλανόλευκη μεγαλοπρε- πής και μέσα στις πτυχές της να κυματίζει η συνείδηση του λαού μας.

Κωνσταντίνος Τσίπρας

ΒΟΛΟΣ: ΜΙΑ ΜΟΝΟΗΜΕΡΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΠΟΥ ΟΛΟΙ ΛΑΧΤΑΡΟΥΣΑΜΕ

Στις 12 Μαΐου πραγματο- ποιήθηκε η μονοήμερη εκδρομή που όλοι οι μαθητές της Γ' Γυμνα- σίου λαχταρούσαμε. Λόγο της κουραστικής πανδημίας δεν εί- χαν πραγματοποιηθεί εκδρομές εδώ και δύο χρόνια. Έτσι αυτή η εκδρομή ήταν για τους μαθητές ένα διάλλειμα από το σχολείο και τη ρουτίνα.

Πρώτος προορισμός ήταν το ΚΠΕ Μακρινίτσας του Νομού Μαγνησίας. Στο μονοπάτι για το εκπαιδευτικό πρόγραμμα υπήρχαν υπέροχα μαγαζιά με χειροποί- ητα κοσμήματα, διάφορα σουβενίρ, μεγάλη ποικιλία τσαγιών, γλυ- κών και μυρωδάτα βότανα. Στο κέντρο του χωριού αντικρίσαμε τη μικρή γραφική πλατεία της Μακρινίτσας με θέα τον Βόλο και ολό- κληρο τον Παγασητικό κόλπο που μας έκοψε την ανάσα. Ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της Μακρινίτσας είναι οι πλακόστρωτοι δρόμοι και τα πληροείτικα σπίτια με την ιδιαίτερη αρχιτεκτονική που όλοι λατρεύσαμε. Αφού τελειώσαμε με το περιβαλλοντικό πρόγραμ- μα το οποίο είχε πολύ μεγάλο ενδιαφέρον, περιπλανηθήκαμε στα εντυπωσιακά σοκάκια και απολαύσαμε παραδοσιακά φαγητά.

Δεύτερη στάση μας ήταν ο Βόλος. Όλοι μας μικροί και με- γάλοι κάναμε την βόλτα μας στα υπέροχα μαγαζιά του Βόλου και στο λιμάνι. Ένα από τα ομορφότερα μέρη ήταν η γέφυρα με τις κλειδαριές εκεί όπου αρκετά ζευγάρια έδιναν υποσχέσεις αιώνιας αγάπης! Το απόγευμα πήραμε το δρόμο του γυρισμού. Όπως πά- ντα, σε όλες τις εκδρομές υπάρχει η στιγμή που το λεωφορείο γί- νεται αυτόματα κινούμενο κλαμπ με δυνατή μουσική και χορό.

Αυτή ήταν η καλύτερη εκδρομή, ίσως από όλα τα χρόνια του Γυμνασίου μέσα στην ζόρικη πανδημία που μας σέρησε κι άλλες παρόμοιες υπέροχες στιγμές με τους συμμαθητές μας.

Σόνια Ναβτζότ Κορ Σίνγκ

Ημέρα της μητέρας Κυριακή 8 Μαΐου

Μισεύεις για την ξενιτιά και μένω μοναχή μου
σύρε παιδί μου στο καλό και σύρε στην εύχή μου.

Τριανταφυλλένια ή στράτα σου, Κρινοσπαρμένοι οι δρόμοι,

Για χάρη σου ν' άνθοβολούν και τὰ λιθάρια ακόμη.

Τὰ δάκρυσά μου νὰ γεννοῦν διαμάντια σ' ὄ,τι ἀγγίζεις
καὶ τὸ ποτήρι τῆς χαρᾶς ποτὲ νὰ μὴ στραγγίζεις.
Νὰ πίνεις καὶ νὰ ξεδιψᾷς καὶ νὰν' αὐτὸ γεμάτο,
σὰ νᾶσαι ἢ βρύση ἀπὸ ψηλὰ κι ἐσὺ νᾶσαι ἀποκάτω

Ιωάννη Πολέμη, Ο αποχαιρετισμός της μάνας

Εκδρομή στην Κέρκυρα

Συνάντηση ΓΕΛ Αταλάντης και 4ου ΓΕΛ Κέρκυρας

Η συνύπαρξη ανθρώπων, η δημιουργική επικοινωνία και η ανταλλαγή ιδεών, αποτελεί την βάση κάθε εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Μια τέτοια εμπειρία ζήσαμε όλοι οι μαθητές της Α' και Β' Λυκείου του ΓΕΛ Αταλάντης μαζί με τους συνοδούς εκπαιδευτικούς, καθώς ήρθαμε σε επαφή με τον πολιτισμό του νησιού, περιηγηθήκαμε στα μουσεία και νιώσαμε τον παλμό της καθημερινότητας ενός υπέροχου τόπου.

Αναμένουμε τους μαθητές του 4ου ΓΕΛ Κέρκυρας στην Αταλάντη, ώστε να ολοκληρωθεί ο κύκλος αυτής της δημιουργικής συνύπαρξης.

Οι μαθητές Α' και Β' Λυκείου Αταλάντης

Κύριε Δήμαρχε,

Είμαστε τα παιδιά του Νηπιαγωγείου Λιβανατών. Όταν πήγαμε με τα πόδια επίσκεψη στο σούπερ μάρκετ «ΓΑΛΑΞΙΑΣ» στις Λιβανάτες, ανακαλύψαμε ότι δεν έχει πεζοδρόμιο. Ήταν επικίνδυνο, γιατί περπατούσαμε στην άκρη του δρόμου. Όμως, ήταν παρκαρισμένα αυτοκίνητα και περπατούσαμε μερικές φορές στη μέση του δρόμου. Όταν συναντήθηκαν αυτοκίνητα και τρακτέρ δεν υπήρχε χώρος ούτε να περάσουμε ούτε να σταματήσουμε. Μπήκαμε μέσα σε ένα χωράφι.

Κύριε Δήμαρχε, θέλουμε να φτιαχτεί πεζοδρόμιο για να περπατάμε όλοι μας με ασφάλεια και να μην κινδυνεύει η ζωή μας από τα αυτοκίνητα, τα μηχανάκια και τα τρακτέρ.

Ευχαριστούμε τα παιδιά του Γυμνασίου και του Λυκείου Αταλάντης, που φιλοξένησαν το γράμμα μας στην εφημερίδα τους.

Περιμένουμε νέα σας και σας στέλνουμε και φωτογραφία από τον δρόμο που δεν έχει πεζοδρόμιο.

Σας ευχαριστούμε
Τα παιδιά του Νηπιαγωγείου
Λιβανατών

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΚΗΛΕΜΟΝΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ

Ένας από τους βασικούς σκοπούς της εκπαίδευσης είναι η ολόπλευρη ανάπτυξη των μαθητών και μαθητριών μέσα από την ενεργή συμμετοχή τους σε δράσεις, οι οποίες καλλιεργούν την ικανότητα έκφρασης των σκέψεων και των απόψεών τους, ενώ παράλληλα αναπτύσσουν νοητικές, κοινωνικές και επικοινωνιακές δεξιότητες, ενθαρρύνουν τη συνεργασία με άλλους/ες για την επίτευξη κοινών στόχων και αξιοποιούν τις δυνατότητές τους για την δημιουργία ατομικών ή ομαδικών εργασιών.

Μια τέτοια δράση είναι και η δημιουργία αυτής της σχολικής έντυπης εφημερίδας. Ως εκπρόσωποι των γονέων των μαθητών και μαθητριών του Γυμνασίου Αταλάντης θα θέλαμε να συγχαρούμε όλους τους μαθητές και όλες τις μαθήτριες του Γυμνασίου και Λυκείου Αταλάντης για την συμμετοχή τους με τα άρθρα τους στην εφημερίδα.

Επίσης να δώσουμε συγχαρητήρια στους εκπαιδευτικούς κα Βογιατζή Αντωνία και κο Τσίπρα Κωνσταντίνο που ήταν οι εμπνευστές και οι υλοποιητές αυτής της ιδέας.

Γιατί όπως αναφέρει και ο αμερικανός δημοσιογράφος Sydney J. Harris

«Ο τελικός σκοπός της εκπαίδευσης είναι να μετατρέπει τους καθρέπτες σε παράθυρα»

Και εσείς αγαπητοί μας καταφέρατε τους καθρέπτες των παιδιών μας να τους μετατρέψετε σε υπέροχα παράθυρα στην «Αίθουσα με θέα».

Καλοτάξιδη λοιπόν, αγωνιούμε για την συνέχεια.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Γονέων των μαθητών του Γυμνασίου Αταλάντης

Η θυσία της 29/5/1943 στα Περιβολάκια Αταλάντης

Ήταν πρωί της 29ης Μαΐου του 1943, ημέρα Πέμπτη και στην πόλη έφτασαν Ιταλοί από τη Λιβανδέα. Πριν λίγες ημέρες, στις 23 Μαρτίου 1943 είχαν εγκαταλείψει την πόλη, αλλά η επιστροφή τους έδειχνε ότι δεν θα ήταν για καλό.

Κύκλωσαν την πόλη και στόχος τους ήταν να προχωρήσουν σε ενέργειες καταστολής και εκδίκησης για την αυξανόμενη δράση των αντιστασιακών στην περιοχή. Το ιταλικό τάγμα πυρπόλησε σπίτια και πυροβόλησε όσους προσπαθούσαν να διαφύγουν.

Οι πρώτοι νεκροί ήταν ο Ταξιάρχης Αγραδάς, ετών 27, και ο Νικόλαος Χυμευτός, ετών 34.

Έπειτα συνέλαβαν άλλους οκτώ νέους της Αταλάντης. Οι πιο πολλοί ήταν οργανωμένοι στο ΕΑΜ ή στην ΕΠΟΝ.

Τα ονόματα των συλληφθέντων:

Θεόδωρος Ζεκεντές, ετών 18,
Σωτήρης Κατσαρός, ετών 19
Σπύρος Κοτσικόνας, ετών 22,
Γιώργος Μανωλάκης, ετών 30,
Δημήτρης Χασιώτης, ετών 33,
Ηλίας Γιαννούκος, ετών 37,
Βασίλης Λαπατσώρας, ετών 50,
Θανάσης Τετριμέλης.

Η κηδεία των εκτελεσθέντων Αταλαντινών

Με ψεύτικες διαβεβαιώσεις προς τον τότε πρόεδρο της Αταλάντης Ηλία Καρδάρη, ο Ιταλός συνταγματάρχης και ο πρώην φρούραρχος Αταλάντης υπολοχαγός Λιμπρίνο, είπαν ότι οι συλληφθέντες θα ανακριθούν, αλλά κατά τη μεταφορά τους προς τη Λιβανδέα, στο δρόμο και λίγο έξω από την Αταλάντη, στη θέση "Περιβολάκια", το καμιόνι σταμάτησε και τους κατέβασαν, όπου έγινε και η εκτέλεση. Σαν από θαύμα ο ένας τους ο Θανάσης Τετριμέλης, γλίτωσε, καθώς τα βλήματα που τον έριξαν κάτω, τον πήραν στη μέση και στην πλάτη.

Σουλτανόπουλος Θεόδωρος

Στο Μνημείο Πεσόντων, που βρίσκεται στην θέση Περιβολάκια Αταλάντης, οι τοπικοί φορείς με εκδηλώσεις τιμής και μνήμης, δεν αφήνουν τη θυσία να ξεχαστεί.

«Αυτός που αγωνίζεται μπορεί να χάσει, όμως αυτός που δεν αγωνίζεται ήδη έχει χάσει».

Μπέρτολτ Μπρεχτ

Λόγος και τέχνη

Η σοβαρή πλευρά μιας αστείας τέχνης

Μια από τις θεμελιώδεις αρετές της Δημοκρατίας είναι η ανοχή στην κριτική.

Κριτική ασκείται όχι μόνο από τους φορείς της πολιτικής εξουσίας, αλλά κυρίως από τους ίδιους τους πολίτες. Όταν μάλιστα η πολιτική έχει την τόλμη και την ευφυΐα να αφομοιώσει την κριτική σκέψη υψηλότερων μορφών έκφρασης,

όπως η τέχνη, η λογοτεχνία και η επιστήμη, το αποτέλεσμα είναι ευεργετικό για την πολιτική εξέλιξη ενός τόπου. Έλληνες γελοιογράφοι με μοναδικό τους όπλο την πένα, το χαρτί και το χιούμορ, σχολιάζουν καυστικά και με σαρκασμό τα κακώς πολιτικά κείμενα.

Γ4 Γυμνασίου

ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΩΔΕΙΟ ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ: ΕΝΑΣ ΧΩΡΟΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ

Το Δημοτικό Ωδείο Αταλάντης στεγάζεται στον 1ο όροφο του Κωνσταντίνειου Πνευματικού Κέντρου σε ειδικά διαμορφωμένες αίθουσες και σε ένα μοντέρνο και δημιουργικό χώρο. Είχαμε τη χαρά να το επισκεφτούμε και να συνομιλήσουμε με την καλλιτεχνική Διευθύντρια Άννα Μουζάκη και τον κο Ξύνδα Σταύρο, δάσκαλο κιθάρας.

Αρχικά θα θέλαμε να μας πείτε πότε ιδρύθηκε το Ωδείο και από ποιον.

Το Ωδείο ιδρύθηκε το 1986 επί δημαρχίας Μαμάνδρα Δημητρίου. Έκτοτε από το 1986 μέχρι το 1998 καλλιτεχνικός διευθυντής του Ωδείου ήταν ο μουσικοσυνθέτης και εκπαιδευτικός Κώστας Κλάβας. Την περίοδο από το 1998 μέχρι 1999 για ένα χρόνο υπήρξε καλλιτεχνικός διευθυντής ο κος Ευθυμιάδης Νίκος και από το 1999 μέχρι 2021 διευθύντρια ήταν η καθηγήτρια του Ωδείου μονωδίας η κυρία Κερετζή Αντιγόνη. Από το 2021 και έπειτα είναι η κυρία Άννα Μουζάκη.

Ποια μουσικά όργανα υπάρχουν και ποιο όργανο προσελκύει περισσότερο τα παιδιά.

Το Ωδείο ως ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα που παράγει γνώσεις μουσικής διδάσκει όλα τα μουσικά όργανα που μπορούν να διδαχτούν. Σήμερα που μιλάμε τα εν ενεργεία τμήματα που σχετίζονται με τους μαθητές που φοιτούν σε αυτά είναι πιάνο, κλασική κιθάρα, ηλεκτρική κιθάρα, βιολί, μπουζούκι, μονωδία, βυζαντινή μουσική και ανώτερα θεωρητικά. Όσον αφορά τη δημοφιλή των οργάνων πρέπει να σας πω ότι αυτό ποικίλει. Πολύ δημοφιλή ήταν πάντα και το πιάνο και η κιθάρα και το βιολί και το μπουζούκι και τα ποσοστά των σπουδαστών σε αυτά τα τμήματα ήταν σχεδόν τα ίδια.

Πώς βοηθάει το Ωδείο στην τοπική κοινότητα;

Πρώτα είναι η καλλιέργεια που δίνεται στους σπουδαστές μέσω της μουσικής, είναι η βελτίωση της αισθητικής των πραγμάτων και η γνώση της μουσικής γενικώς. Η δεύτερη κατηγορία είναι η βελτίωση της αυτοπειθαρχίας και της συγκέντρωσης που έχει ένας σπουδαστής μουσικής και βέβαια η κοινωνικότητα που καλλιεργείται στο Ωδείο μέσω των συναυλιών και της συμμετοχής στις εκδηλώσεις όχι μόνο των επίσημων αλλά και τις εκδηλώσεις που κάνουν τα παιδιά μεταξύ τους στο σχολείο, σε μια παρέα. Και τρίτον είναι ότι το Ωδείο μάς δίνει την επάρκεια. Ένας απόφοιτος του Ωδείου που θα πάρει ένα πτυχίο ή έναν τίτλο σπουδών αποκτά την επάρκεια να εργαστεί ως μουσικός στην Ελλάδα σε οποιοδήποτε χώρο εκπαίδευσης μουσικής, κυρίως του αντικειμένου που έχει σπουδάσει, δηλαδή παίρνει την επαγγελματική επάρκεια. Είναι ένα πακέτο σπουδών πλήρως ολοκληρωμένο για έναν σπουδαστή.

Ποιες είναι οι σημαντικότερες εκδηλώσεις που έχει κάνει το Ωδείο στο παρελθόν.

Όλες οι εκδηλώσεις ήταν και είναι σημαντικές. Στις εκδηλώσεις συμ-

μετέχουν κυρίως οι σπουδαστές του Ωδείου και κατά καιρούς και κάποιτοι καθηγητές μας. Παραδοσιακά κάνει δύο μεγάλες εκδηλώσεις. Μία τα Χριστούγεννα που είναι λίγο πιο εξειδικευμένη γιατί έχει χριστουγεννιάτικα κομμάτια και παίζουν πιο προχωρημένοι σπουδαστές, και μια συναυλία πριν το καλοκαίρι όπου συμμετέχουν όλοι οι σπουδαστές. Επίσης όλα αυτά τα χρόνια έχουμε κάνει αφιερώματα σε συνθέτες, σε ποιητές, έχουν συμμετάσχει σπουδαστές μας και καθηγητές μας σε θεατρικές παραστάσεις με άλλους φορείς και συλλόγους του δήμου Λοκρών. Επίσης γίνονται και συνεργασίες με άλλα Δημοτικά Ωδεία, όπως φέτος με το Δημοτικό Ωδείο Αγίων Αναργύρων.

Άρα προγραμματίζετε εκδηλώσεις για το άμεσο μέλλον

Ναι, το Δημοτικό Ωδείο Αταλάντης λοιπόν σε συνεργασία με το Δημοτικό Ωδείο Αγίων Αναργύρων πρόκειται να κάνει μια πασχαλινή συναυλία την Κυριακή των Βαΐων στον καθολικό ναό του Αγίου Φραγκίσκου στην Αθήνα με σπουδαστές και απόφοιτους των δύο Ωδείων. Και σε συνέχεια αυτής της συνεργασίας στις 14 Μαΐου θα πραγματοποιηθεί αυτή η συναυλία και στο Ωδείο Αταλάντης με τους ίδιους συντελεστές αλλά το πρόγραμμα θα είναι ανοιχτά. Και βέβαια η τυπική συναυλία στο τέλος Μαΐου.

Ποια μουσικά σύνολα υπάρχουν αυτή τη στιγμή;

Είναι η παιδική χορωδία και η μουσική προπαιδεία, των οποίων Υπεύθυνη καθηγήτρια είναι η κα Μαργαρίτα Παλαιολόγου. Το τμήμα μουσικής προπαιδείας απευθύνεται σε παιδιά προσχολικής ηλικίας μέχρι Πρώτη, Δευτέρα δημοτικού τα οποία μαθαίνουν μουσικοκινητικές ασκήσεις. Η κα Παλαιολόγου έχει προγραμματίσει να παρακολουθήσουν μια σειρά σεμιναρίων που θα γίνουν στο Μέγαρο Μουσικής και ονομάζεται Μουσική Συμμορία. Επίσης τα οργανικά μουσικά σύνολα μπορεί να είναι μικρά και ποικίλουν ανάλογα με τους συμμετέχοντες δηλαδή δύο κιθάρες, κιθάρα βιολί, κιθάρα πιάνο κλπ.

Τέλος θα θέλαμε να μας πείτε πως επηρέασε ο Covid τη λειτουργία του Ωδείου.

Οπωσδήποτε το μάθημα της μουσικής είναι μάθημα επαφής. Αυτό σταμάτησε απότομα με τον covid. Όμως το υψηλής τεχνολογικής επάρκειας προσωπικό του Ωδείου αντέδρασε αστραπιαία και ξεκίνησε μαθήματα διαδικτυακά πριν ακόμα γίνει κανόνας στο Ελληνικό κράτος. Έτσι η επαφή δεν χάθηκε και το μήνυμα μεταφέρθηκε. Τα παιδιά συνέχισαν και οι απώλειες του Ωδείου ήταν ελάχιστες. Και τον δεύτερο χρόνο που ήμασταν πιο οργανωμένοι τα πράγματα κύλησαν σωστά.

Ευχαριστούμε πολύ

Άλμπι Νάναι
Μπρούνο Νάναι
Παναγιώτου Μιχαέλα
Παπαγεωργίου Τζίνα

Λόγος και τέχνη

Επίσκεψη στο Αρχαιολογικό Μουσείο Αταλάντης.

Τούτος ο τόπος ο μικρός ο μέγας γεννάει θεούς, γεννάει πνεύματα και πολιτισμό. Κάτω από τα χώματα της Αταλάντης αναβιώνει η ιστορία. Συγχαρητήρια στους ανθρώπους που πασχίζουν να κρατήσουν αλώβητη και όρθια τούτη την ιστορία. Ευχαριστούμε την κυρία Μαρία Παπαγεωργίου που μας έδειξε αυτή την ιστορία με γλαφυρό και ενδεδειγμένο τρόπο.

Πιστεύετε ότι στο μέλλον θα βρεθούν πιο σημαντικά ευρήματα κάτω από την πόλη

μας;

Ναι φυσικά και το πιστεύω αφού μάλιστα η περιοχή μας είναι ελάχιστα ανασκαμμένη και είναι όλη ένα αρχαιολογικό πάρκο όχι μόνο η πόλη αλλά και οι γύρω οι περιοχές.

Υπάρχουν τόποι που ξέρετε να στοχεύσετε ώστε να βρείτε κάτι συγκεκριμένο;

Παρά πολλοί. Μάλιστα υπάρχουν κηρυγμένοι χώροι αλλά και οι απλά γνωστοί αρχαιολογικοί χώροι οι οποίοι είναι και οι περισσότεροι από τους κηρυγμένους. Π.χ η Αταλάντη θα μπορούσε να είχε κηρυχθεί ως ένας αρχαιολογικός χώρος, αλλά δυστυχώς όταν είναι κάτι κηρυγμένο προκαλεί αρκετά προβλήματα στο χτίσιμο μέχρι και πολύ απλών κατασκευασμάτων, για παράδειγμα μιας μάντρας.

Πώς καταλαβαίνετε ότι κάτω από έναν χώρο υπάρχουν αρχαιολογικά ευρήματα;

Απλά περπατάς και εξετάζεις το έδαφος. Αν υπάρχουν κεραμίδια καταλαβαίνεις ακριβώς τι χρονολογίας είναι. Και αν δεν υπάρχει τίποτα στην επιφάνεια μπορεί να έχει μια οχύρωση. Εύκολα το καταλαβαίνεις, όπως αν αναφερθούμε στα Παλιομάγαζα όλη η παραλία περιέχει περισσότερα βότσαλα από άμμο. Ακόμη τα ψηφιδωτά είναι πλήρως ορατά στο μάτι κάθε ανθρώπου.

Θα μπορούσε να γίνει μια ανασκαφή αν τυχόν κάτοικοι της περιοχής μας γίνονταν εθελοντές για να βοηθήσουν σε αυτό το έργο;

Βασικά είναι μια υπέροχη ιδέα και φυσικά θα μπορούσε να γίνει. Μάλιστα χαίρομαι παρά πολύ να δείχνω τέτοιες διαδικασίες σε ανθρώπους μεγάλους αλλά και μικρούς, πόσο μάλλον να τους αφήσω να εξερευνήσουν και οι ίδιοι.

Άρα θα μπορούσε να γίνει μια σχολική εκπαιδευτική δραστηριότητα;

Μα και φυσικά! Όπου με δείτε είστε ευπρόσδεκτοι να δείτε αλλά και να βοηθήσετε.

Στο Καλαπόδι τα ευρήματα που έχετε βρει ποιας χρονολογίας είναι;

Το Καλαπόδι είναι ένας απ' τους μεγαλύτερους αρχαιολογικούς χώρους της περιοχής μας. Μάλιστα όπου κι αν κάνεις ανασκαφές θα βρεις και από ένα αρχαίο εύρημα. Οι ναοί που έχουν βρεθεί ξεκινάνε από την μυκηναϊκή περίοδο μέχρι και τα ρωμαϊκά. Μάλιστα όσον αφορά αυτή την περιοχή έχουν δίκαιο εκτός από εμάς να κάνουν ανασκαφές και το γερμανικό ινστιτούτο, χωρίς όμως τα ευρήματα που ανακαλύπτουν να τους ανήκουν. Το ίδιο ισχύει και για τον Έξαρχο. Έχουμε βρει πολλά σημαντικά και ωραία ευρήματα.

Βικτώρια Γριαγγέλου, Μάρα Καρατράντου, Γεωργία Παπαϊωάννου, Γιολίνα Λινάτσα, Ναταλία Μέντη, Παναγιώτα Καλλούση, Σάρα Τσάνη, Γεωργία Σταυροπούλου

Πυραμίδα ο άνθρωπος,
Στη βάση του το κτήνος,
στην κορυφή ο Θεός.
Χρέος μας η ανηφόρα.

Ν. Καζαντζάκης

Σταυρός, ό φύλαξ πάσης της
οίκουμένης.
Σταυρός, ή ωραιότης τῆς Ἐκκλησίας.
Σταυρός, βασιλέων τὸ κραταίωμα.
Σταυρός, πιστῶν τὸ στήριγμα.
Σταυρός, ἀγγέλων ἡ δόξα
καὶ τῶν δαιμόνων
τὸ τραῦμα»

(Ἐξαποστειλᾶριον
Μεγάλη Παρασκευή,
Αὐτόμελον
Ἦχος β')

Ἄς μιλήσουμε για ταινίες...

Poldark

Το Poldark είναι βρετανική Ιστορική τηλεοπτική σειρά βασισμένη στα ομότιτλα μυθιστορήματα του Winston Graham σε σκηνοθεσία του Έντουαρντ Μπαζαλγέτ.

Η σειρά βιβλίων αποτελείται από 12 μυθιστορήματα αλλά η τηλεοπτική σειρά απεικονίζει μόνο τα πρώτα επτά!

Λίγα λόγια για την σειρά: Το 1783 ο αντισυμβατικός Ross Poldark επιστρέφει στην πατρίδα του μετά τον πόλεμο της Αμερικανικής Ανεξαρτησίας και ανακαλύπτει ότι τίποτα δεν είναι το ίδιο. Ο πατέρας του έχει πεθάνει, η περιουσία του έχει εξανημιστεί και η αγαπημένη του πρόκειται να παντρευτεί τον ξάδερφο του. Κόντρα στις δυσκολίες που αντιμετωπίζει αποφασίζει να μείνει, να θέσει ξανά σε λειτουργία τα ορυχεία της οικογένειας και να πάρει πάλι την ζωή του στα χέρια του!

Πρωταγωνιστούν : Adam Turner, Eleanor Tomlinson, Heida Reed, Ruby Reed, Jack Farthing κ.α Είναι πολυβραβευμένη δραματική ιστορική σειρά που αξίζει να δείτε!!

Κατερίνα Αγγελούση

Απόσπασμα από το λόγο που εκφώνησε την 25η Μαρτίου ο μαθητής της Β' Λυκείου Μυρογιάννης Δημήτρης

Το ανυπέβλητης σημασίας μεγαλείο της ψυχής των ελλήνων παραμέρισε ιδεολογικές, κοινωνικές, πολιτικές καταβολές του καθώς ο στόχος ήταν κοινός και η θέληση μεγάλη. Η εθνικοαπελευθερωτική επανάσταση διέθετε ένα ολοκληρωμένο μοτίβο ιδεώδους με πιο σημαντική αρχή αυτή του <<συνεργάζεσθαι>>. Η θυσία τους για την άφεση στους απογόνους μια κυρίαρχης εθνικής εστίας είναι αξιοσημείωτη. Το ηρωικό όμως ανάστημα της δεν το διέκρινε το αποτέλεσμα αλλά η θυσία, η επανάσταση, η ρηξικέλευθη στάση σε κάτι άλογο.

Επομένως, αυτό που θα ευχόμουν να αποκομίσουν ιδίως οι νέοι από το σπουδαιότερο γεγονός της νεώτερης ιστορίας μας είναι η συνειδητοποίηση πως μέσα από ομόνοια με γνώμονα την ελπίδα, τον αγώνα και την επανάσταση θα θεμελιώσουν τις βάσεις ατομικών και συλλογικών υπερβάσεων, που θα ενδυναμώσουν την συλλογική εθνική ταυτότητα. Σαν νέοι πρέπει να θέσουμε ως αρχές τον αλληλοσεβασμό, την διαλλακτικότητα και την αλληλοκατανόηση, ώστε να διαφύγουμε από τον μόνιμο φαύλο κύκλο του πολιτικού συστήματος, να θεωρήσουμε το ατομικό μας συμφέρον συλλογικό, ώστε να κόψουμε τον γόρδιο δεσμό και να καταγραφούμε αντάξιοι ήρωες της αντρείουσνης και του μεγαλείου των αξιοσεβαστων αυτών προγόνων.

Ο καλύτερος τρόπος για να τιμήσουμε τους ανθρώπους που θυσιάστηκαν για την εθνική μας ανεξαρτησία, δεν είναι η αναδίφηση στο ιστορικό παρελθόν μέσα από πρόσωπα, που σκοπίμως εργαλειοποιούν την ιστορία, αλλά η συγκρότηση ενός εθνικού αναστοχασμού μέσω σημερινών Έτερων του Μοριά, που θα φροντίσουν να σμιλεύσουν το μάρμαρο του κάθε ανθρώπου και να το μεταποιήσουν σε πολύτιμο ορυκτό, αρχή η οποία θεωρείται επαναστατική από την στιγμή που απουσιάζει από την εποχή και ως απόρροια η έλλειψη αυτή να αποτελεί τροχοπέδη ανέλιξης της κοινωνίας!

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε πως η επανάσταση δεν είναι ένα φρούτο που θα πέσει όταν είναι ώριμο. Πρέπει να κουνήσουμε το δέντρο συθέμελα για να το κάνουμε να πέσει. Αυτό έκαναν οι αγωνιστές! Αυτό γιορτάζουμε σήμερα.

«Για κάθε παιδί, κάθε δικαίωμα»

Ένας από τους σκοπούς της εκπαίδευσης είναι η καλλιέργεια του σεβασμού για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες. Για να κατανοήσει κανείς αυτά τα δικαιώματα, δεν αρκεί μόνο να τα μαθαίνει, αλλά να ζει μέσα σ'αυτά και μέσω αυτών.

Η παιδική ηλικία είναι μια ευάλωτη περίοδος, στην οποία απαιτείται ειδική φροντίδα και προστασία.

Ισχύει για όλα τα παιδιά κάτω των δεκαοκτώ ετών, ανεξάρτητα από φύλο, προέλευση, θρησκεία, αναπηρία.

Η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα του παιδιού έχει εμπνεύσει τις Κυβερνήσεις να αλλάξουν νόμους και πολιτικές ώστε περισσότερα παιδιά να έχουν υγειονομική περίθαλψη, κατάλληλη διατροφή για επιβίωση και ανά-

πτυξη καθώς και προστασία από τη βία και την εκμετάλλευση.

Παρά τις νομικές δεσμεύσεις των κρατών και των ηγεσιών τους διαπιστώνουμε καθημερινά την παραβίαση των δικαιωμάτων των παιδιών. Παιδιά διαφόρων ηλικιών εργάζονται κάτω από σκληρές συνθήκες, πέφτουν θύματα εκμετάλλευσης εμπόρων, δέχονται ενδο-

οικογενειακή βία, στερούνται το δικαίωμα στη μόρφωση.

Τα παιδιά δεν είναι αντικείμενα που ανήκουν στον ιδιοκτήτη τους. Είναι άτομα που πρέπει να μεγαλώνουν, να παίζουν, να αναπτύσσονται και να ανθίζουν με αξιοπρέπεια.

Απαιτείται ατομική και συλλογική προσπάθεια ώστε να διασφαλιστεί η σω-

στή σωματική και ψυχική υγεία με όρους σεβασμού και αξιοπρέπειας.

Γ1 Γυμνασίου

Αν έστω και ένα παιδί σε κάποια άκρη του κόσμου πεθαίνει από την πείνα ή από τον πόλεμο τότε ο πολιτισμός μας έχει αποτύχει οικτρά

Νίκος Καζαντζάκης

Κοινωνικός Κομφορμισμός

Το φαινόμενο κατά το οποίο ο άνθρωπος έρχεται σε σύγκρουση με τα «πιστεύω» και τη συνείδησή του, υπακούοντας παθητικά και ακολουθώντας τις εντολές της «μάζας», ονομάζεται «κοινωνικός κομφορμισμός».

Κύρια αιτία του παραπάνω προβλήματος είναι η βαθύτερη και έμφυτη ανάγκη του ατόμου να ενταχθεί στο κοινωνικό σύνολο και να γίνει αποδεκτός, καθώς και ο αυξημένος φόβος για έναν πιθανό παραμερισμό του. Όλα αυτά δημιουργούν την λανθασμένη αντίληψη πως θα ήταν ανώφελο και άσκοπο να τοποθετηθεί στα διάφορα κοινωνικά θέματα, εκφράζοντας ελεύθερα την άποψή του. Η ανησυχία του για έναν κοινωνικό αποκλεισμό γίνεται μεγαλύτερη της επιθυμίας του για ελεύθερη έκφραση και δεν τολμά να αντιταχθεί στις πιέσεις και στις αποφάσεις της πλειοψηφίας.

Η παραπάνω απαθής συμπεριφορά που επιδεικνύει έχει συνέπειες τόσο στον ίδιο όσο και στην κοινωνία που τον αναθρέφει.

Αναλυτικότερα, ως απόρροια της κοινωνικής αδράνειας και νοηλικότητας, ο άνθρωπος φθάνει σε ένα σημείο πνευματικής καταστολής και η κριτική του ικανότητα αποδυναμώνεται. Έτσι το άτομο μετατρέπεται σε πειθήνιο όργανο, εύκολα διαχειρίσιμο και έρμαιο στα χέρια κάθε επιπόλαιου. Μέσα σε αυτή την κοινωνική αναταραχή, σημαντικό κίνδυνο διατρέχει και η ομαλή λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος. Η βασική αρχή του που στηρίζεται στην επικράτηση της πλειοψηφίας, διαβρώνεται από τη μαζοποιημένη κοινωνία, της οποίας τα άτομα ακολουθούν τυφλά τις εντολές της εξουσίας ή τις απόψεις της πλειοψηφίας και όχι τις προσωπικές τους πεποιθήσεις.

Μαρία Πάσσα

ΦΥΣΙΚΗ ΟΜΟΡΦΙΑ: ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΙ

του Κων/νου Λαγού

Φυσική ομορφιά. Όταν οι άνθρωποι μιλάνε γι' αυτό, αναφέρονται συνήθως στον ήλιο, την θάλασσα ή τα τοπία μιας χώρας. Όμως κανείς δεν μιλάει για τα ορυκτά/τους κρυστάλλους, που διαφέρουν από τόπο σε τόπο. Η λέξη κρύσταλλος είναι μια πολύ παρεξηγημένη έννοια που όποιος την ακούει έχει στο μυαλό του είτε το διαμάντι είτε κάτι παραπλήσιο, ενώ ως κρύσταλλος χαρακτηρίζεται οποιοδήποτε στερεό που παρουσιάζει κανονική γεωμετρική διάταξη των δομικών του μερών (άτομα, ιόντα ή μόρια). Ακόμη, στην σύγχρονη εποχή για κάποιον περίεργο λόγο έχουν γίνει "διάσημοι" ως διακοσμητικό, αλλά υπάρχουν αντίθετες απόψεις από τους σύγχρονους μάγους ή αλλιώς witch crafters, όπως αποκαλούνται. Σύμφωνα με αυτούς, οι κρύσταλλοι έχουν ενέργεια η οποία έχει διάφορα οφέλη, όπως υγεία, τύχη, ευτυχία και άλλα.

Γι' αυτό και λένε πως δεν πρέπει να κατέχουν έναν κρύσταλλο οι "άπλοι" άνθρωποι, διότι δεν ξέρουν να τον χρησιμοποιούν, πράγμα που ακούγεται παράλογο. Μα ακόμη και οι πρόγονοί μας γνώριζαν, διαισθητικά, ότι φορώντας έναν κρύσταλλο, η ενέργεια της πέτρας μπορεί να αλληλεπιδράσει με τα ανθρώπινα ηλεκτρομαγνητικά πεδία επιφέροντας ενεργειακές αλλαγές. Η αξία τους φαίνεται και στον πιο συνηθισμένο και απλό κρύσταλλο, όπως ο χαλαζίας, όπου η χρονολογία δημιουργίας του μπορεί να κυμαίνεται κοντά στην δημιουργία της γης, καθώς ένα μικρό κομμάτι θέλει από μερικές μέρες μέχρι και 100 χρόνια για να πάρει κανονική μορφή. Γι' αυτό και πρέπει να προστατεύονται και όχι να εφαρμόζονται υπερβολικά σε άσκοπες χρήσεις όπως κοσμήματα, όπου χαλούν την φυσική τους δομή και πολύ υλικό χαρμίζεται και δεν επιστρέφει πίσω στην γη, όπου ο κρύσταλλος εξυπηρετούσε κάποια λειτουργία. Σύμφωνα με αρκετές ανθρώπινες μαρτυρίες, έχουν παρατηρηθεί μεταβολές στην ενέργεια και την διάθεση τους, όταν κουβαλούν κάποιο κρύσταλλο κατά την διάρκεια της καθημερινότητάς τους. Ακόμη, ισχυρίζονται πως όταν κρατάς έναν κρύσταλλο σε κάποιο άκρο του σώματός σου αισθάνεσαι μία ελαφριά μαγνητική έλξη όπου μπορείς να συνειδητοποιήσεις την αληθινή ενέργεια ενός κρυστάλλου. Τέλος, όπως προαναφέρθηκε, αρκετοί Αρχαίοι πολιτισμοί χρησιμοποιούσαν τους κρυστάλλους. Συνήθως, τους τοποθετούσαν σε χώρους όπου τελούσαν ένα χειρουργείο ή μια τελετή ώστε να τους βοηθήσουν, όπως φαίνεται από αρχαία αιγυπτιακά μνημεία και τοιχογραφίες που έχουν βρεθεί, ενώ οι σύγχρονες κοινωνίες χρησιμοποιούν ελάχιστα ή και σχεδόν καθόλου τα ορυκτά για θεραπείες, τη στιγμή που διάφορες έρευνες έχουν δείξει ότι όντως βοηθούν.

«Μη με χτυπήσεις!»

Της Κατερίνας Αγαπητού

Συχνή η φράση του σημερινού άρθρου μας. Συμφωνείτε; Καθημερινά ακούμε από τους γύρω μας περιστατικά βίας, ενδοσχολικής αλλά και ενδοοικογενειακής. Αδυνατώ να καταλάβω το γιατί να συμβαίνουν αυτά τα αδικήματα, που αρκετές φορές οδηγούνται ακόμη και στο θάνατο. Στο άρθρο που ακολουθεί θα επικεντρωθούμε κυρίως στην ενδοσχολική βία ή αλλιώς το bullying.

Αρχικά, το σχολικό περιβάλλον θεωρείται ασφαλές για όλα τα παιδιά. Σωστά; Ακόμη και αν είναι διαφορετικού χρώματος ή φυλής, διαφορετικής θρησκείας και ούτω κάθ' εξής. Ισχύει για όλους αυτό; Η απάντηση σίγουρα δεν είναι αυτή που θέλουμε να ακούσουμε. Συχνά αντιμετωπίζουν προβλήματα λόγω των προαναφερθέντων. Έτσι, πολλά παιδιά αντιμετωπίζονται ως «οι διαφορετικοί», ως «μαύροι», ως «βρωμιάρηδες» και πολλά ακόμα "υπέροχα" λόγια. Αυτό φυσικά δεν είναι ευθύνη των παιδιών μα των γονέων τους. Γι' αυτό πολλά παιδιά, στην εφηβεία κυρίως αλλά και σε μικρότερες ηλικίες, βιώνουν καθημερινά την ενδοσχολική βία δημιουργώντας -αρκετές φορές- ανεπανόρθωτα προβλήματα ψυχοσωματικής κακοποίησης, δυσκολεύοντας την μετέπειτα ζωή τους. Αν το ίδιο το σχολείο μα και η κοινωνία σιωπά μπροστά σε αυτή την κατάσταση και δεν δρα ενάντια στην καταπολέμησή του, τότε έρχεται η καταστροφή αυξάνοντας τα κρούσματα βίας εντός και εκτός του σχολείου.

Συνεπώς είναι ευθύνη μας να φροντίζουμε τους αλλοδαπούς που κατάφεραν να μπουν στην εκπαίδευση και να μην τους αποθαρρύνουμε από αυτή. Όλοι έχουν δικαίωμα στην μάθηση και για όλους είναι απαραίτητη. Αν προσπαθήσουμε να αλλάξουμε μαζί τον κόσμο, ακόμα και με αυτό το τόσο μικρό λιθαράκι, τότε θα έχουμε υπερυψωθεί ως ανθρωπότητα!

Γιατί θεωρούμε κατώτερα τα άτομα με ειδικές ανάγκες

Ο κοινωνικός ρατσισμός είναι ένα είδος ρατσισμού και χαρακτηρίζει την εχθρική συμπεριφορά απέναντι σε ορισμένες κοινωνικές ομάδες, όπως τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Η ισότιμη ένταξη των ατόμων με ειδικές ανάγκες στην κοινωνία είναι σημαντική προϋπόθεση για να θεωρείτε η κοινωνία αυτή πολιτισμένη. Το επίπεδο του πολιτισμού μια κοινωνίας λατύνει από την ποιότητα των θεσμών και των αξιών που ισχύουν σ'αυτήν.

Στην ιστορία υπήρχαν διάσημα άντρες και γυναίκες με ειδικές ανάγκες. Ένα παράδειγμα αποτελεί ο Όμηρος, ο οποίος ήταν τυφλός, παρόλα αυτά ήταν ένας λαμπρός Έλληνας ποιητής του 8ου αιώνα π.χ., διάσημος για τα επικά ποιήματα Ιλιάδα και Οδύσσεια. Άλλο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ο Στίβεν Χόκινγκ, μαθηματικός και φυσικός με σοβαρά προβλήματα του νευρικού συστήματος- κινούνταν με αναπηρικό αμαξίδιο και μιλούσε με την βοήθεια υπολογιστή. Ένα τελευταίο παράδειγμα αποτελεί ο Λουδοβίκος Μπετόβεν, ο οποίος είναι γερμανός μουσικός που ανέβασε τη μουσική στις πιο ψηλές κορυφές. Συνέθεσε το αριστουργηματικό του έργο «Ενάτη Συμφωνία», ενώ είχε χάσει την ακοή του.

Η υιοθέτηση ρατσιστικής συμπεριφοράς προς τα άτομα με ειδικές ανάγκες οφείλεται

στην έλλειψη κάποιων χαρακτηριστικών στοιχείων. Αρχικά, η έλλειψη ανθρωπιστικής παιδείας και η πνευματική ένδεια των ατόμων που θεωρούν κατώτερες κάποιες άλλες κοινωνικές ομάδες αποτελεί μια αφορμή που προκύπτει ο ρατσισμός σήμερα. Η κρίση των αξιών, τα οικονομικά συμφέροντα καθώς και τα συμπλέγματα κατωτερότητας ή ανωτερότητας αποτελούν λόγους για τους οποίους εμφανίζεται ο ρατσισμός κάθε είδους σε μια κοινωνία. Έτσι, μια κοινωνία στην οποία τα άτομα με ειδικές ανάγκες συμμετέχουν στην κοινωνική ζωή και έχουν ίσες ευκαιρίες για να μορφωθούν, να εργαστούν και να απολαύσουν τα κοινωνικά αγαθά δικαιούται να φέρει τον χαρακτηρισμό "πολιτισμένη". Μα τέτοια κοινωνία έχει πάνω από όλα κατανοήσει ότι χωρίς σεβασμό στον άνθρωπο, άσχετα από τις ικανότητές του, κανένα επίτευγμα δεν μπορεί να φέρει την ευτυχία.

Συνεπώς, από όλα τα παραπάνω γίνεται κατανοητό ότι, θα πρέπει να υπάρχει η ανώτατη ένδειξη σεβασμού προς τον καθένα μας, καθώς δεν διαφέρουμε από κανέναν και όλα είναι ισότιμα μέλη μιας κοινωνίας.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΓΚΡΑΙΚΟΥ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ ΚΥΡΙΟΥ ΣΑΡΑΚΙΩΤΗ

Είμαστε μια ομάδα την οποία έχουμε ονομάσει «Ομάδα της Βουλής των εφήβων, Πρωτοπορία Λοκρών» και σήμερα θέλουμε να σας θέσουμε κάποιες ερωτήσεις γύρω από το θέμα «Ενεργός συμμετοχή, Δημοκρατία και ψηφιακός πολίτης». Θα θέλαμε λοιπόν να μας δώσετε έναν ορισμό για σας τι είναι Δημοκρατία;

Αρχικά να πούμε ότι είναι ένα πολίτευμα που γεννήθηκε στη χώρα μας. Το πολίτευμα το πλέον δίκαιο. Ανατρέχοντας στους αιώνες βλέπουμε ότι αν μη τι άλλο είναι το πλέον δίκαιο για την συντριπτική πλειοψηφία των κοινωνιών. Βασικό στοιχείο είναι η συμμετοχή όλων των πολιτών χωρίς εξαιρέσεις και χωρίς αποκλεισμούς.

Πώς βρίσκετε τον θεσμό της βουλής των εφήβων;

Είναι ένας εξαιρετικός θεσμός ο οποίος θα πρέπει να ενισχυθεί και να στηριχθεί. Και γι' αυτό να σας συγχαρώ που εμπλέκεστε σε αυτή την διαδικασία. Δυστυχώς τα τελευταία έτη εξαιτίας των μνημονίων και των όσων έχουμε βιώσει ως χώρα και ως κοινωνία έχει απαξιωθεί η πολιτική όχι αδικώς. Άρα ένα νέο ξεκίνημα από τη σωστή βάση από νεαρές ηλικίες και από παιδιά με κατάρτιση, με γνώσεις, με παιδεία, συμβάλλει στην αναγέννηση της πολιτικής. Θα έπρεπε να στηριχθεί και από τη Βουλή των Ελλήνων και από το Υπουργείο Παιδείας περισσότερο.

Με ποιους τρόπους μπορεί να μειωθεί το φαινόμενο της πολιτικής απάθειας από την πλευρά των νέων;

Θυμάμαι χαρακτηριστικά μια έρευνα τα προηγούμενα χρόνια για τις αιτίες του brain drain. Για ποιο λόγο φεύγουν για το εξωτερικό οι νέοι επιστήμονες, τα νέα παιδιά τα οποία έχουν και υψηλότερη κατάρτιση σε σύγκριση με τις προηγούμενες γενιές. Θεωρούσα ότι ο πρώτος λόγος ήταν οικονομικός. Ο πρώτος λόγος όμως ήταν η αναξιοκρατία. Λέει πάρα πολλά η συγκεκριμένη απάντηση. Η νέα γενιά δεν διαθέτει χαρακτηριστικά όπως οι προηγούμενες γενιές. Υπήρχε ένα σύστημα στην Ελλάδα ότι θα πάει ο πατέρας στον βουλευτή και θα του διορίσει το παιδί. Αυτό έγινε για πάρα πολλά χρόνια, ενδεχομένως συνεχίζει και γίνεται και δημιουργείται μια νοοτροπία λανθασμένη με ευθύνη των πολιτικών και εμπεδώθηκε στην ελληνική κοινωνία, η αναξιοκρατία. Άρα ένας λόγος, μια πρακτική, μία τακτική η οποία θα μπορούσε να κάνει τους νέους να ασχοληθούν και πάλι με την πολιτική είναι η ενίσχυση των θεσμών και η ενίσχυση της αξιοκρατίας σε όλα τα επίπεδα. Το βιώνουμε με πολλά χαρακτηριστικά παραδείγματα, όπως άνθρωποι με ελάχιστα προσόντα επιλέγονται σε θέσεις ενώ άλλοι που δεν διαθέτουν έρευνα σε κάποιο πολιτικό κόμμα δεν μπορούν να αναλάβουν κάποιες καίριες θέσεις είτε σε οργανισμούς, είτε σε φορείς κλπ. Το θεωρώ μείζον το ζήτημα της εμπέδωσης της αξιοκρατίας σε όλους τους τομείς και θεωρώ ότι θα μπορούσε να σταλεί ένα μήνυμα προς τη νέα γενιά. Όσον αφορά την αμεσότητα τα social media έχουν βοηθήσει και έχουν συμβάλει στο να υπάρχει μια άμεση επικοινωνία των πολιτών με τους έχοντες ένα αξίωμα. Είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα το πώς βρισκόμαστε σήμερα εδώ.

Πιστεύετε ότι οι συχνές αλλαγές στην εκπαίδευση λειτουργούν προς όφελος των μαθητών; Αν έβγαινε το κόμμα σας και σχημάτιζε ξανά κυβέρνηση θα ακολουθούσε το ίδιο εκπαιδευτικό σύστημα;

Σίγουρα οι εξελίξεις διαχρονικά στην παιδεία δεν μπορούν να ικανοποιήσουν κάποιον. Και δεν είναι μόνο θέμα κόμματος. Βλέπουμε ότι διαφορετικές αντιλήψεις και απόψεις υπάρχουν και αποτυπώνονται σε νομοθετήματα ακόμα και μετά την αλλαγή Υπουργών του ίδιου κόμματος. Ο κάθε ένας που αναλαμβάνει τη θέση του Υπουργού Παιδείας, δεν ξέρω αν είναι ματαιοδοξία, αλλά θέλει να αφήσει και το δικό του στίγμα. Άρα προχωρά σε νομοθετήματα τα οποία έχουν και το όνομά του. Άρα δεν είναι μόνο η εναλλαγή κυβερνήσεων αλλά το έχουμε συναντήσει πολλές φορές στο παρελθόν, διαφορετικές αντιλήψεις από υπουργούς παιδείας του ίδιου κόμματος. Σίγουρα δεν είναι προς την σωστή κατεύθυνση η διαρκής εναλλαγή των εκπαιδευτικών συστημάτων αλλά από την άλλη υπάρχει και διαφορετική φιλοσοφία και το πώς οραματίζεται ο κάθε πολιτικός χώρος την παιδεία. Άρα είναι δύο τα ζητήματα. Το ένα είναι ότι δεν μπορούμε κάθε ένα δύο τρία τέσσερα χρόνια να αλλάζουμε εκπαιδευτικά συστήματα και να προχωρούμε σε ριζικές αλλαγές στον τομέα της παιδείας και το δεύτερο είναι ότι κατά κύριο λόγο στη χώρα μας έχουμε εναλλαγή κυβερνήσεων από κόμματα τα οποία είτε ανήκουν στη δεξιά παραδοσιακά όπως λέμε είτε στην αριστερά. Άρα έχουν διαφορετική φιλοσοφία περί της δημόσιας παιδείας. Και για αυτό το λόγο κάθε φορά που έχουμε εναλλαγή κυβερνήσεων βιώνουμε αυτές τις έντονες και μεγάλες αλλαγές. Πρέπει κάποια στιγμή αυτά τα δύο να βρουν κάποια ισορροπία.

Σχετικά με τον πόλεμο που γίνεται στην Ουκρανία με την Ρωσία πώς θα πρέπει να κινηθεί η Ελλάδα;

Θεωρώ αρνητική την εμπλοκή μας αυτή τη στιγμή μέσω της αποστολής οπλισμού στην εμπόλεμη ζώνη. Θα μπορούσε η Ελλάδα, όπως έπραξαν και άλλες χώρες, να σταθούμε στο πλευρό της αμυνόμενης Ουκρανίας δια της αποστολής ανθρωπιστικής βοήθειας ή δια της παροχής φιλοξενίας σε μέρος των εκατομμυρίων προσφύγων που θα προκύψουν το επόμενο χρονικό διάστημα. Θα μπορούσε να αποφευχθεί η αποστολή καθαρά στρατιωτικού υλικού. Η χώρα μας παραδοσιακά ήταν πυλώνας σταθερότητας στα Βαλκάνια και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η αποστολή λοιπόν οπλισμού σε μια εμπόλεμη ζώνη έρχεται σε σύγκρουση με την ιστορική διαδρομή της Ελλάδας. Η στάση αυτή δεν έχει να κάνει με τη διατήρηση ίσων αποστάσεων μεταξύ επιτιθέμενου και αμυνόμενου, δεν έχει να κάνει την διατήρηση ίσων αποστάσεων μεταξύ Ουκρανίας και Ρωσίας. Έχει να κάνει με την διπλωματία και με το πώς μπορούμε να διασφαλίσουμε τα συμφέροντα της χώρας μας κατά τον καλύτερο τρόπο.

Εάν βγείτε κυβέρνηση θα συνεχίσετε το υπάρχον εκπαιδευτικό πρόγραμμα ή θα υπάρχουν κάποιες αλλαγές και προς ποια κατεύθυνση;

Ο Σύριζα κυβέρνησε τεσσεράμισι χρόνια όμως η χώρα δεν ήταν σε καθεστώς ευημερίας. Παρέλαβε το 2015 μια χρεοκοπημένη Ελλάδα και οικονομικά αλλά και αξιακά και παρόλα αυτά κατάφερε να προχωρήσει σε μεταρρυθμίσεις σε αρκετούς τομείς όπως στην τριτοβάθμια εκπαίδευση προς την σωστή κατεύθυνση. Άρα υπάρχει ένα δείγμα γραφής. Πάντοτε όταν ένα κόμμα έχει ασκήσει κυβέρνηση πρέπει να συνδέει το πρόγραμμά του με τα πεπραγμένα του. Στον συγκεκριμένο τομέα έχουμε δεσμευτεί για κατάρτιση της Ελάχιστης Βάσης Εισαγωγής με την οποία ήμασταν αντίθετοι στο παρελθόν αλλά και μια προσπάθεια ενίσχυσης της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Όντας κι εγώ φοιτητής στη Νομική Αθηνών θεωρώ ότι δεν είναι το μείζον ζήτημα των Πανεπιστημίων η έλλειψη ασφάλειας, η έλλειψη αστυνομίας. Δεν είναι η πραγματική εικόνα των Πανεπιστημίων αυτή των γκέτο ή των χώρων ανομίας κλπ. Τα ελληνικά Πανεπιστήμια έχουν ανάγκη από υποδομές, από συντήρηση, εργαστήρια, αλλά και διδακτικό προσωπικό. Λόγω των μνημονίων δεν ενισχύθηκαν τα Πανεπιστήμια. Άρα, είναι διαφορετικές οι προτεραιότητες που έχουμε.

Τέλος πιστεύετε ότι έπρεπε να βγουν κάποια μαθήματα από τη Δευτεροβάθμια όπως αυτά που προωθούν τις Τέχνες, ή η κοινωνιολογία, ή οι ώρες που μειώθηκαν στην Πολιτική Παιδεία;

Το βάρος που εμείς είχαμε ρίξει στην Κοινωνιολογία το θεωρώ και μια μορφή δικαίωσης και είναι αναγκαίο να υπάρχουν τέτοια μαθήματα στα σχολεία μας, κυρίως όσον αφορά τις επιπτώσεις της διετούς πανδημικής κρίσης, δηλαδή πώς επηρέασε την ψυχολογία, το πόσο ανάγκη έχει η μαθητική κοινότητα από την ψυχολογία και την κοινωνιολογία ως επιστήμες.

Ευχαριστούμε πολύ για την συνέντευξη που μας παραχωρήσατε.

Εγώ σας ευχαριστώ πολύ και καλή συνέχεια

Ντομαζέτ Έλενα, Τσελάι Στέλλα, Χριστοδούλου Κωνσταντίνα, Χριστοδουλίδη Γεωργία

Καρατράντου Μαρία, Παπαγεωργίου Γιάννης, Μυρογιάννης Δημήτρης, Θεοφανόπουλος Δημήτρης

Δάφνη Λιβανατών

Αρχικά, ας γνωρίσουμε την πόλη όπου βρίσκεται η αθλητική ομάδα. Οι Λιβανάτες είναι κωμόπολη του Νομού Φθιώτιδος στην Κεντρική Ελλάδα με πληθυσμό 2.599 κατοίκους, με βάση την απογραφή του 2011. Ανήκει στη επαρχία Λοκρίδας. Βρίσκεται 68

χιλιόμετρα από την Λαμία και αποτελείσε έδρα του Δήμου Δαφνουσίων, από όπου πήρε και το όνομα η τοπική ομάδα. Αποτελεί δημοτική κοινότητα του διευρυμένου Δήμου Λοκρών με έδρα την Αταλάνη.

Στις Λιβανάτες εδρεύει ο Αθλητικός Σύλλογος «Δάφνη Λιβανατών» που ιδρύθηκε επίσημα το

1958 και δραστηριοποιείται στο χώρο του ποδοσφαίρου. Η Δάφνη Λιβανατών εκπροσωπεί την περιοχή στο τοπικό ποδόσφαιρο, αγωνιζόμενη στα πρωταθλήματα της Δ' Εθνικής κατηγορίας τις χρονιές 2002-2003, 2002-2004 και 20-05-2006. Έχει κατακτήσει δύο πρωταθλήματα (2001-2002, 2004-22005) και ένα Κύ-

πελλο (2003-2004) Ε.Π.Σ. Φθιώτιδας. Ιστορικά αποτελεί συνέχεια της Αθλητικής Ένωσης Λιβανατών, η οποία ιδρύθηκε το 1949 με χρώμα πράσινο και άσπρο.

Το 1954 η Α.Ε.Λ. μετονομάστηκε σε Ατρόμητος Λιβανατών και εκείνος το 1958 μετονομάστηκε σε Δάφνη Λιβανατών. Το 1968 αναγνωρίστηκε επί-

σημα από το Πρωτοδικείο Λαμίας και ως επίσημο σωματείο λαμβάνει μέρος στα πρωταθλήματα της Γ' Κατηγορίας. Ο πρώτος επίσημος αγώνας δόθηκε στο γήπεδο Λιβανατών με αντίπαλο τη Προοδευτική Λάρυμνας, την οποία νίκησε με 2-0.

Αλέξανδρος Σουσώνης

Ιστορία του Βόλεϊ

Το κλασικό βόλεϊ, που αρχικά ονομαζόταν mintonette, εφευρέθηκε το 1895 από τον William J. Morgan. Είναι αξιοσημείωτο ότι αυτό συνέβη μόλις 4 χρόνια μετά την εφεύρεση του μπάσκετ.

Ο Μόργκαν είναι απόφοιτος του Κολλεγίου Springfield και Young Christian Association (YMCA). Το 1892, μίλησε με τον εφευρέτη του μπάσκετ, Τζέιμς Νέισμιθ.

Αργότερα, στο YMCA Young Christian Conference, το παιχνίδι πήρε το όνομα "βόλεϊ" και το 1897 εμφανίστηκαν οι πρώτοι επίσημοι κανόνες. Αν και επαγγελματικά αυτό το άθλημα εμφανίστηκε πολύ αργότερα. Η πρώτη ένωση μπιτς βόλεϊ εμφανίστηκε στην Καλιφόρνια (1965) και η κοινότητα των επαγγελματιών παικτών, ενώθηκε υπό την αιγίδα της WUA (American Volleyball Specialists), το

1983. Το βόλεϊ έλαβε Ολυμπιακή αναγνώριση μόνο το 1957, αλλά συμπεριλήφθηκε για πρώτη φορά στο πρόγραμμα των Αγώνων μόνο στην ΧYIII Ολυμπιάδα το 1964 στο Τόκιο.

Το βόλεϊ περιλαμβάνεται σε ένα άθλημα μεγάλη μπάλα που είναι σε ζήτηση από όλα τα κοινωνικά στρώματα, τόσο νέους όσο και γονείς. Ωστόσο, εξακολουθούν να υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που δεν γνωρί-

ζουν τον σκοπό του βόλεϊ, επειδή είναι περισσότερο επικεντρωμένοι στην εξειδίκευση της τεχνικής μόνο. Για αυτόν τον λόγο, στα επόμενα θα εξηγήσω μερικούς από τους στόχους των αγώνων βόλεϊ.

Αρχικά, διατηρεί την φυσική κατάσταση των παικτών. Πιο συγκεκριμένα, οι παίκτες βόλεϊ χρειάζονται πολλά φυσικά συστατικά, δηλαδή αντοχή, δύναμη, ευελιξία και ταχύτητα. Έτσι, κάποιος που του αρέσει να παίζει βόλεϊ θα έχει εξαιρετική

αντοχή που κάνει το σώμα του να παραμείνει σε φόρμα παρόλο που υπάρχουν διάφορες δραστηριότητες. Τέλος, δραματίζει σημαίνοντα ρόλο στην καθιέρωση της αλληλεγγύης μεταξύ των παικτών. Οι ομάδες έχουν άμεσο αντίκτυπο σε κάθε παίκτη, δηλαδή αύξηση της αλληλεγγύης μεταξύ των παικτών. Αυτό είναι πολύ σημαντικό με την απόδοση των παικτών να γίνονται πιο συμπαγείς όταν βρίσκονται στο γήπεδο.

Δήμητρα Λουκά

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Η ανάσα πριν τον αγώνα

ΩΡΑ ΜΑΧΗΣ!

Της Παναγιώτας Καρατράντου

Φτάσαμε στο τέλος του Γυμνασίου. Φεύγουμε με τις λιγότερες αναμνήσεις από οποιαδήποτε άλλη χρονιά. Δυστυχώς, δεν προλάβαμε να αποκτήσουμε τόσες όσες θα θέλαμε, ή τουλάχιστον όσες είχαν οι προηγούμενες γενιές. Η πανδημία άφησε αρκετά κενά στην παιδική μας ηλικία. Παρ' όλα αυτά, δεν έκανε τις στιγμές που ήδη αποκτήσαμε λιγότερο σημαντικές. Για την ακρίβεια, επειδή ήταν λιγότερες, έγιναν πιο ξεχωριστές, πιο μοναδικές. Και αυτό τις κάνει να αποκτούν σημασία.

Η εκδρομή που πήγαμε όλοι μαζί πρόσφατα, πιστεύω πως απέδειξε σε πολλούς το ίδιο πράγμα: πως οι αναμνήσεις δεν αποκτούνται, αλλά δημιουργούνται. Για κάποιους μπορεί να είναι καλές, ενώ για άλλους κακές. Οι καλές όμως πάντοτε σου αφήνουν ένα παράξενο συναίσθημα. Μετά από καιρό, όταν τις θυμάσαι, σε κάνουν να νιώθεις περίεργα αλλά και ευχάριστα μαζί. Η αίσθηση που σου αφήνουν είναι σαν να ακούς ένα παλιό τραγούδι ή μια ξεχασμένη μελωδία. Αυτό το συναίσθημα ονομάζεται νοσταλγία και είναι το πιο σπάνιο αλλά και το πιο ευχάριστο. Αυτό το κάνει μοναδικό.

Της Μαρίας Ορφανίδη

Έφτασε λοιπόν η στιγμή που όλοι περιμέναμε! Κάθε μέρα επαναλαμβανόταν αυτή η φράση στο μυαλό μας: «Όταν τελειώσω το σχολείο ΘΑ...». Τώρα λοιπόν αυτό το «θα» έφτασε, είναι μπροστά μας και μας περιμένει να το κυνηγήσουμε. Πριν αρχίσουμε να τρέχουμε ξοπίσω του, λοιπόν, κάνουμε μια μικρή παύση, γιατί μόλις τώρα συνειδητοποιήσαμε ότι το σχολείο πράγματι τελείωσε. Τέλος τα πρωινά που σχεδόν μηχανικά πηγαίναμε στον χώρο, ο οποίος μέχρι τώρα μας χάριζε όμορφες αναμνήσεις. Με αυτές διαμορφώσαμε μέρος του χαρακτήρα και της προσωπικότητας που πάντα θα μας συνοδεύει... Κανείς δεν θα ξεχάσει τους συμμαθητές, τους καθηγητές... πρόσωπα συνδεδεμένα με τον χώρο, άνθρωποι που αντικατοπτρίζουν ιδέες και συμπεριφορές, όλα είναι χαραγμένα ανεξίτηλα στα μυαλά και στις καρδιές μας. Ακόμα κι αν αναγκαστήκαμε για δύο χρόνια ανά διαστήματα να κλείσουμε τις φωνές και τα πρόσωπά μας σε «κουτιά», καταφέραμε να μείνουμε κοντά... Και τώρα που ήρθε η ώρα να αποχωριστούμε την ιδέα του σχολείου, αυτό που αναβιώνει πιο έντονα από όλα είναι τα συναισθήματα που τόσο χρόνια βιώσαμε: χαρά, ενθουσιασμός, ανυπομονησία, έμπνευση, λύπη, θυμός, άγχος. Όλα αυτά μας τα χάρισε το δικό μας σχολείο! Αυτά ήταν τα δικά μας σχολικά χρόνια! Δεν πρέπει να λυπόμαστε που τελειώνει, αλλά να νιώθουμε ευγνωμοσύνη που η εμπειρία μας ήταν ολοκληρωμένη, πλήρης και να έχουμε την ανάμνηση σαν καταφύγιο, όπου θα ανατρέχουμε όταν τα χρόνια θα έχουν περάσει πια... Τότε είναι που θα μπορούμε να νοσταλγήσουμε τα σχολικά μας χρόνια. Τώρα το μόνο που μας μένει να κάνουμε είναι να βγούμε στον κόσμο και να τον κατακτήσουμε, γιατί στο σχολείο μας είπαν πως είναι δικός μας και πως σε αυτόν θα πρέπει να ζήσουμε όπως εμείς θέλουμε! Γιατί αυτό μας δίδαξε το σχολείο...

Ευχόμαστε από καρδιάς σε όλες τις μαθήτριες και σε όλους τους μαθητές που

θα λάβουν μέρος στις επερχόμενες Πανελλαδικές εξετάσεις ΚΑΘΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ, αγαθή τύχη, θετική σκέψη, ηρεμία, σύνεση, νηφαλιότητα και αυτοσυγκέντρωση. Με αισιοδοξία και δημιουργική διάθεση που κινητοποιεί τις δυνάμεις να προσέλλεθε όλοι με πίστη και χωρίς άγχος σε μία από τις πολλές μάχες που θα κληθείτε να δώσετε στη ζωή σας. Τίποτα δεν τελειώνει εδώ! Είναι μια δοκιμασία που πρέπει να αντιμετωπίσετε με λογική σκέψη, ψυχραιμία και καθαρό μυαλό! Να είστε όλοι καλά!!!

Οι καθηγητές σας

Συντακτική Ομάδα Λυκείου

- Μυρογιάννης Δημήτρης
- Παπαϊωάννου Γεωργία
- Ντόγανου Δημήτρα
- Σπινάσα Μαριαβίλη
- Πάττα Κωνσταντίνα
- Χειμάρα Αλεξάνδρα
- Νικολάου Σταματίνα
- Καρατράντου Μάρα
- Παπαγεωργίου Γιάννης
- Θεοφανόπουλος Δημήτρης
- Δέδε Κωνσταντίνα
- Χριστοδουλίδη Γεωργία
- Χριστοδούλου Κων/να
- Πάσσα Μαρία
- Κυριαζή Πέμυ
- Γριαγγέλου Βικτώρια
- Γουργουλής Νίκος

Plan A: Πανελλήνιες
Plan B: Πρόβαρα

Καλό Καλοκαίρι